

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

IX. évf. Különszám

2004. KARÁCSONY

Betlehemi éj

A hold beszűrt a kunyhópedésen,
Ezüst almot hintett szerte szépen.
A glória már fényes-messze zengett.
Elaludtak. Szendergett a Gyermekek.
Mária édesen a bölcsőre hajolva,
József, az ács, s fejénél a szalma.
Aludt a csacsi és a hű ökör,
Ez éjjel nem riadt egy kutya sem föl.
Bogrács alatt a tűz. Csuporban a tejt.
A fák, a bokrok, mind. És száz virágkehely.
Aludt a jószág. A tágas gádorok.
A mindig virrasztó csordapásztorok.
Egy kis bari, tán álmán, bégetett,
Sóhaja gyapjak tavába veszett.

Aludt a ház. A csend. A kispatak.
Háztetőn a nád. S a házelőtti pad.
Aludt a szerszám, a szíj. Ostoron a nyél...
A gyalogúton állva, elaludt a szél.
Gyöngytollú szárnyal, mind, a madarak.
Aludt az éj is, egy nagy fa alatt...

A glória már csak szinte zümmögött,
Mint a hold zenéje, alvó fű között.

A Hűség virrasztott
Léptét hallani,
Hogy ébren legyen itt
Mindig valaki...

Pusztasándor

A hálaadás litániája

Mindenért, amit adtál:
Istennek legyen hála!
Mindenért, amit megakadályoztál:
Istennek legyen hála!
Mindenért, amit elvettél:
Istennek legyen hála!
Mindenért, amit megelőztél:
Istennek legyen hála!
Mindenért, amit megbocsátottál:
Istennek legyen hála!
Mindenért, amit nekem szántál:
Istennek legyen hála!
A halálért, amit nekem választottál:
Istennek legyen hála!
A helyért, amit nekem készítettél:
Istennek legyen hála!

Lejegyezte: *Medgyesiné Orbán Erzsébet*

Elrejtett kincs

A XIX. sz. elején Victor Hugo (1802-1885) egy réges-réginek nevezett mondára talált, amely szerint Montfermeil vidékének legsötétebb erdejében az ördög karácsony éjszakáján gödröt ás és ott rejt el kincseit.

Egy ilyen mondára rátalálni lehet, de nehezebb a mondanivalóját megfejteni. A szerző világhírű regényében írja meg az érthető karácsonyi történetet e legenda tanulságaiért, de elbeszélésében nem az ördög rejt el kincseit, hanem egy szökött, nyomorult gályarab, aki életének tévedéseit fölismerve minden anyagi és szellemi javát jótékonyagra fordítja ettől kezdve. Ez is lehetne elégséges tanulság, követendő karácsonyi feladat.

Ezentúl karácsony éjszakáján bárki találhat kincset. A keresni merészek biztosan találnak. A kincs nem az ördögé, de nem is a megtalálójé. Hogy ünnepeük legyen, rá kell jönniük, kié. Bizonyára olyasvalakié, akinek nincs ünnepe, aki a karácsonyból csak az éjszakát ismerhette.

Ezen a ponton nem a montfermeil-i erdő a félelmetes, hanem a mulasztások, mulasztásaim. Az enyéme! Magamról beszélek és azokról, akik miattam vesztesek. Akik évtizedeken át – már rég nem voltam gyerek – készítettek kincseiből karácsonyomat, én pedig rest voltam értük legalább a fél világot megkerülni akár sötétben és éjjeleken – és akik már kegyetlen régen nem élnek. És az élők! Akik még remélve várnak! Remélem, hogy várnak! Várják a segítség kincseit, hogy múljon éjszakájuk, fájdalmaik magánya, hogy ünnepre virradjanak.

A pásztorok hajnali miséje előtt:

Jó éjszakát! Jó éjszakát!
Sötét lett mostan a világ.
De az Isten nem hagy minket!
Elhozza ismét fényeinket,
S megújul benne a világ.
Jó éjszakát! Jó éjszakát!

(Victor Hugo)

És még:

A jót, a rosszat,
amit meg kell érnünk,
áldd meg Isten karácsonyoddal!

(Egyed Emese)

András atya

Te mit tennél?

Ha lenne egyetlen fiad,
s szeretnéd őt nagyon,
Oda tudnád-e adni, mondd,
egy hideg hajnalon?

Engednéd-e, hogy jászolágy
várja bölcső helyett,
Hogy istállóban, állatok közt
kapjon fekhelyet?

Hagynád-e, hogyha gógicsél,
más lesse szavát,
Más fogja párnás kis kezét,
tükrözze mosolyát?

Tünnéd-e, hogy munka, gond
korán megtörje őt,
Hogy esztelenek csúfolják
nagy tömeg előtt?

Végignéznéd-e kínjait
az átkos durva fán?
Hallgatnál-e, ha felkiált:
„Miért hagytál el, Atyám?”

Az Isten érted tette ezt!
Jöjj, hajts térdet, fejet,
És alázattal, boldogan
ismerd el, hogy szeret!

A verset *Polgár Ferencné* választotta olvasmányából

Karácsonyi szentmisén

Az angyal énekel,
Tekints az égre fel:
Napvilágos lett az ég,
Meghasadt az ég,
És a Második Személy
Most földre lép.
Mézét ont az ég!

Amit évszázadok óta óhajtottak,
vártak és reméltek az emberek, ka-
rácsony éjjelén beteljesedett. Éle-
tünk adventi sötétségét sugárzó fé-
nyével beragyogja az isteni Kisdéd.
Újra célt kap életem, éled bennem
a remény, megoldatlan problémá-
immal már nem vagyok egyedül.

Az angyal így dalol
A fényes ég alól:
„Istenünknek glória
A mennyekbe fenn!”
Véle mondja Mária,
Véle Betlehem.
Mondjunk glóriát!

Áldalak Téged, szívemben meg-
születő Kiszjzus. Mint az angyalok,
boldogan énekelem: „Dicsőség a
magasságban Istennek!”

Jó pásztor emberek,
Mind jámbor, nyílt szívek,
Hallják boldog hangjait:
„Földön békesség!”
Boldogságot ad a hit,
Hogyha szíved ép.
Hisszük is szavát.

Hiszem, hogy Isten úgy szereti a
világot, hogy saját Fiát küldte meg-
mentésünkre. Hiszem, Jézus, hogy
csak Tebenned van a mi békessé-
günk. Hiszem, hogy Szentleked
által bennünk élsz.

És mennek boldogan,
Hol Jézus jászla van,
Hozzák tiszta szívüket
Szép ajándokul.
Mink is hozzunk, jó hívek,
Várja már az Úr:
Tiszta, hű szívet.

Mit is ajánlhatnék fel ajándékol
Istengyermekeknek? Semmim sincs,
amit ne Tőled kaptam volna,
Uram. Hűségemet hozom oltárod-
hoz, de ebben is Rád szorulok.

Most angyal s pásztorok,
Ég és föld egybefog:
Mind mi él és mind mi van,
Glóriára hív,
Áldja együtt boldogan
Minden tiszta szív,
Szent, szent, szent az Úr!

Ahogy egykor Betlehembben, most
a Kenyér és Bor színében születik
meg az „édes Úr”. Hálás szívvel
veszlek magamhoz az Oltáriszent-
ségben, lelkem magasztalja a Leg-
szentebbet.

H. B. E.

Mit vársz tőlem?

December 2–3–4-én az esti szentmiséken lelki gyakorlatos szentbeszédsorozatot hallgathattunk György atyától. Mindhárom este megtelt templomunk karácsony ünne-
pére készülő hívekkel. A lelki megújulás vágyát jelezte, hogy sokan a triduum alkal-
mával járultak a bűnbocsánat szentségéhez is.

Nincs lélekölőbb, mint egyhangúan mindig ugyanazt tenni, újra és újra megismételni
ugyanazokat a dolgokat anélkül, hogy feltennénk a kérdést: *Miért?* És nincs felemelőbb,
mint naponta választ kapni az ismétlődő cselekedetek során a kérdésekre: *Miért? Kiért?*
Ha folyamatosan kapcsolódunk Istenhez, és mégsem jön a válasz, akkor hiba van éle-
tünkben, liturgikus cselekedeteinkben, vallásosságunkban. Hiányzik belőle a titok.

Átalakítottuk, feje tetejére állítottuk Isten tervét. Valami olyat akarunk, ami befér jól
felépített eszmerendszerünkbe; amelyben ok-okozati összefüggés van. Kiszámítjuk,
jól eltervezzük, mit tegyünk, hogy *kiérdemeljük* szeretetét, ahelyett, hogy folyamato-
san azt kérdeznénk: *Te mit vársz tőlem? Ma mit készítettél számomra? Ja, ezt, vajon
miért éppen ezt?*

A meglepetésekre várni, a meglepetéseket észrevenni – ez mindig felüdít. Ez teszi
olyan vonzóvá az örök üdvösségről alkotott képünket is.

A gyermekek ajándék-bontogatása a karácsonyi időszakban különösen időszerű. De
milyen ajándékot kaphatnak a – tán meglepődni már nem is tudó – felnőtt gyerekek?

A megtestesült Ige vissza tud téríteni bennünket a gyökerekhez, vagyis meg tudunk
szabadulni a ránk rakódott sallangoktól, behelyettesítési manőverektől, önámítástól,
önelégültségtől –, olyanná tudunk válni, amilyennek Isten megteremtett. Ehhez azon-
ban el kell Őt vállalnunk. Ez bizonytalansággal jár, s a bizonytalanság elviselése a
legnehezebb – hacsak nincs bennünk feltétel nélküli hit.

Köszönjük György atyának, hogy eljött hozzánk és gondolataival hozzásegített ben-
nünket, hogy fel tudjuk fedezni a mindenkor megújító isteni *Igét*.

Szavovszky Andrea

Ma a te házában kell megszállnom

A december 11-i lelki nap családi és derűsen telt. Tizennégyen voltunk jelen
András atya délelőtti és Gyula atya délutáni elmélkedő előadásán. Egész nap volt al-
kalmunk szentgyónás elvégzésére, amellyel sokan éltünk is.

A délelőtti folyamán Izajás próféta első négy könyve volt
terítéken, amelyeket András atya gazdagon fűszerezett az
életéből való régi történetekkel, és olvasmányélményeivel.

Magyarázataival rámutatott életünk egyetlen megoldá-
sára, a szeretetre, és kitért arra is, hogy ez a szeretet
hogyan nyilvánul meg Isten végtelen jóságában és
kimondhatatlan irgalmában.

Az irgalmasság testi-lelki cselekedetinek gyakorlására hívta fel újból a figyelmünket,
amelyek közül sokat teljes természetességgel gyakorlunk, néhányról pedig nem is
tudjuk, hogy oda kellene figyelniük rá. A délelőtti Johan Frinsel holland író egy no-
vellájának felolvasása zárta le, igazi karácsonyi hangulatot teremtve.

Hogy ne csak a lélek, hanem a test is táplálkozzék, finom falatok vártak minket a
Szent Erzsébet teremben. A terített asztal és a jó társaság meghozta Gyula atya mesélő
kedvét, aki ízes beszédével, remek erdélyi történeteivel mindnyájunkat jókedvre derített.

A délután folyamán elsőként a tékozló fiú történetét (Lk 15, 11-32) elméltük át. A
sokszor hallott történet új megvilágításba került és a délelőtti témához is jól illeszkedett.
Az atyai szeretet túlaradása, megbocsátó jósága, amely mindkét fiú esetében megnyil-
vánult, reményt ad nekünk is. Legyünk akár tévelygők, akár magunkat igaznak gondo-
lók, az Atya vár ránk, hogy visszafogadjon és mindenét nekünk adja. Alkalmunk volt ez ar-
ra is, hogy a testvéri kapcsolatát ki-ki átgondolja, és a megfelelő elhatározást meghozza.

Ezután Zakeus története (Lk 19, 1-10) következett. Gyula atya rámutatott: sokszor a
közösség is akadály lehet annak, hogy valaki közel kerüljön Jézushoz. Már vágyik rá,
keresi, de a tömeg (pl. egyes szekták) elállják az útját és nem engedik Hozzá. Zakeus
megoldotta ezt a kérdést: a vadfügefára felmászva „észrevétette” magát Krisztussal,
aki azt mondta neki: „Jöjj le, Zakeus, ma a te házában kell megszállnom!”

Karácsony van. A Megtestesülés örömnépe, az Atya szeretetének túlaradása. Jé-
zus Krisztus eljön közénk, megszólít, és azt mondja: *ma a te házában kell megszáll-
nom!* Vajon befogadod-e, testvérem?

Jülling Erika

*****

Áldott karácsonyt kívánunk minden kedves olvasónknak!